

Munka, szolgálat Baján

Április 22-én
fizikai erőnk egyesítésére került sor. Városunktól 30 km-re található Dávod,
ahol egykor lelkes kőzetmunkások működtek. Sajnos három éve áreszen áll az imaház.
Egy elhanyagolt környezet és megrongált épület várta a dolgozó kezeket.

Lelkészeink,
Kármárczy Miklós kezdeményezése a rendbetételre gyorsan meghallgatásra talált. A
megbeszélés időpontjában 32 tette kőzetmunkások - gyerekek, fiatalok és felnőttek - állt
csatasorba.

Még
bent a házban sűrűk, partvisok suhogása, szivacsok neszezése, addig kint az
udvaron fűszegés, fejszék csattogása, bozótvirágok kősek, metszőollók
kattanása hallatszott. Mindezen hangokat a lombosprűk, gereblyék, kapók,
lapátok zörejei foglalták keretbe. E "zhangzavart" pedig az apróságok
csivitelése, az ifjak nevetgelése és a nagyok beszélgetései tették
harmonikussá.

Mikor
elkésztettük, jókedvűen, örömmel és a "közönségi" időket felidőzve - tükben kőzetmunkások
itt keresztelkedtek - gyűltünk össze egy imára.

Az
Ás csodálatosan irányította csapatunkat: mindenki megtalálta a helyét,
feladatát a sok tennivaló között. Mindnyájan megtapasztaltuk az
összefogás, a kőzetmunkások, Isten dicsőségét szolgáló munka testvériségét
építő erejét.

"Minden férfi és asszony, akit szíved elindította,
hogy áldozzon az egész munkára, melyet az Ás parancsolt Mázes által, hogy
vöghézvigyenek: mind elindított hoztak ajándékot az Ásnek az Izrael fiai" (2Máz 35:29).

Á

Márcsi Anita